

Dosarul nr.2ra-1661/21

Prima instanță - Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. : O. Parfeni)
Instanța de Apel - Curtea de Apel Chișinău (jud. : A. Panov, V. Sîrbu, I. Țurcan)

Î N C H E I E R E

27 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Mariana Pitic
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Melnic Nicolai,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Gostev Ruslan
împotriva lui Melnic Nicolai privind apărarea dreptului de proprietate prin evacuare
de pe teren,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 iunie 2021, prin care s-a
respins apelul declarat de Melnic Nicolai și s-a menținut hotărârea Judecătoriei
Chișinău, sediul Centru din 28 decembrie 2020,

c o n s t a t ă :

La 25 septembrie 2018, Gostev Ruslan a depus de chemare în judecată
împotriva lui Melnic Nicolai cu privire la apărarea dreptului de proprietate.

În motivarea acțiunii a indicat că, în temeiul contractului de donație nr. 2004
din 10 iulie 2008 Gostev Ruslan și-a înregistrat dreptul de proprietate asupra bunului
imobil cu nr. cadastral XXX, situat în mun. Chișinău, comuna Bubuieci, Î.P.
„Cooperator”, lotul nr. XXX. Însă, Melnic Nicolai a ridicat o construcție ilegală, prin
ce l-a lipsit de proprietate, și în mod abuziv l-a deposedat de teren, fapt confirmat
prin procesul-verbal de constatare nr. 059a-28/18 din 03 august 2018.

Melnic Nicolai a ignorat notificarea reclamantului expediată în scopul
soluționării litigiului pe cale amiabilă, s-a adresat cu prezenta cerere de chemare în
judecată.

Ca temei de drept a invocat prevederilor art. 315, 316, 374 Cod civil.

Reclamantul a solicitat evacuarea lui Melnic Nicolai de pe terenul cu nr.
cadastral XXX, situat în mun. Chișinău, comuna Bubuieci, Î.P. „Cooperator”, lotul
nr. XXX și obligarea ultimului să demoleze din contul său construcția amplasată pe
terenul respectiv.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 28 decembrie 2020,
acțiunea a fost admisă.

S-a dispus evacuarea lui Melnic Nicolai de pe terenul cu nr. cadastral XXX,
situat în mun. Chișinău, comuna Bubuieci, Î.P. „Cooperator”, lotul nr. XXX și s-a
obligat să ridice, pe cheltuiala proprie, construcția amplasată pe terenul respectiv.

Pentru a hotărî astfel, instanța a reținut că, la 11 iunie 2008, între Gosteva Elena și Primăria comunei Bubuieci a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare a lotului nr. XXX, situat în mun. Chișinău, comuna Bubuieci, Î.P. "Cooperator", înregistrat în Registrul bunurilor imobile la data de 13 iunie 2008.

În temeiul contractului de donație nr. 2004 din 10 iulie 2008, proprietar a lotului nr. XXX, situat în mun. Chișinău, comuna Bubuieci, Î.P. "Cooperator" a devenit Gostev Ruslan, înregistrându-și dreptul respectiv în Registrul bunurilor imobile la 24 iulie 2008.

Din materialele cauzei instanța a reținut că, pe lotul cu nr. XXX, situat în mun. Chișinău, comuna Bubuieci, Î.P. "Cooperator", ce aparține cu drept de proprietate lui Gostev Ruslan, este amplasată o casă de locuit cu gard și poartă.

Casă de locuit cu gard și poartă a fost construită pe lotul cu nr. XXX de către Melnic Nicolai, care se folosește de acest lot aproximativ din anul 1998, ultimul locuind în casa ridicată pe acest lot.

Instanța de fond a reținut că, deși lotul nr. XXX, situat în mun. Chișinău, comuna Bubuieci, Î.P. "Cooperator" începând cu anul 1998 și până în prezent se află în posesia lui Melnic Nicolai, acesta nu poate invoca prezumția de proprietate, deoarece la 27 martie 2008 dreptul de proprietate asupra lotului respectiv a fost înregistrat în registrul bunurilor imobile după organele administrației publice locale a comunei Bubuieci, iar, la 11 iunie 2008 – după mama reclamantului Gosteva Elena și, începând cu 24 iulie 2008, dreptul de proprietate asupra lotului nr. XXX, situat în mun. Chișinău, comuna Bubuieci, Î.P. "Cooperator" este înscris în registrul bunurilor imobile după Gostev Ruslan.

Melnic Nicolai, a cunoscut că, proprietar al terenului a fost înregistrată Gosteva Elena, iar ulterior reclamantul Gostev Ruslan, și având în posesie lotul litigios și achitând impozite pentru acesta.

Cunoscând cu certitudine despre faptul dat, nu a contestat legalitatea Deciziei organelor administrației publice locale comunei Bubuieci din 03 mai 2007 prin care s-a permis Gosteva Elenei – mamei reclamantului Gostev Ruslan, vânzarea-cumpărarea lotului nr. XXX, situat în mun. Chișinău, comuna Bubuieci, Î.P. "Cooperator", contractului de vânzare-cumpărare a lotului respectiv încheiat între Gosteva Elena și Primăria comunei Bubuieci la 11 iunie 2008, precum și contractului de donație nr. 2004 din 10 iulie 2008, în temeiul căruia proprietar al terenului dat a devenit reclamantul Gostev Ruslan, înregistrându-și dreptul respectiv în Registrul bunurilor imobile la 24 iulie 2008.

Astfel, instanța de fond a conchis că prezumția înscrierii în registrul bunurilor imobile a dreptului de proprietate asupra terenului litigios este favorabilă reclamantului, considerent din care acesta este în drept de a solicita obligarea pârâtului să ridice construcția ridicată pe teren pe cheltuiala proprie.

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, la 21 ianuarie 2021, avocatul Gheorghiiță Oleg acționând în interesele lui Melnic Nicolai a declarat apel solicitând casarea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 28 decembrie 2020 și emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 24 iunie 2021 s-a respins apelul declarat de avocatul Gheorghiiță Oleg în interesele lui Melnic Nicolai și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 28 decembrie 2020.

La 24 august 2021, Melnic Nicolai a declarat recurs solicitând casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 iunie 2021 și a hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 28 decembrie 2020 și transmiterea cauzei spre rejudecare în prima instanță.

Ca temei de drept, recurentul a invocat prevederile art.432 alin. (2) lit. a) și c) din Codul de procedură civilă.

În motivarea recursului a indicat că, în cadrul examinării cauzei în fond, a depus acțiunea reconvențională, însă printr-o încheiere protocolară instanța nu a dat curs acțiunii, iar ulterior a restituit-o, ceea ce a dus la soluționarea eronată a cauzei.

În instanța de apel a solicitat trimiterea cauzei spre rejudecare, deoarece a fost admisă o încălcare care nu putea fi soluționată de instanța de apel, însă în mod greșit instanța a refuzat expedierea cauzei la rejudecare.

Recurentul consideră că era necesar și obligatoriu admiterea acțiunii reconvenționale și examinarea acesteia concomitent cu acțiunea inițială deoarece cauzele sunt conexe.

În opinia recurentului Curtea de Apel Chișinău greșit a concluzionat că, în speță nu sunt întrunite condițiile pentru acceptarea și examinarea acțiunii reconvenționale.

Examinând cauza atât instanța de apel cât și instanța de fond nu au constatat corect toate circumstanțele pricinii și ca urmare, soluția emisă este eronată și neîntemeiată.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei 24 iunie 2021.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Cererea de recurs a fost depusă la 24 august 2021, respectiv în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

La 30 septembrie 2021, Curtea Supremă de Justiție a comunicat intimatului recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței în termen de o lună de la data primirii scrisorii, însă corespondența a fost returnată instanței cu mențiunea nereclamat.

Până la data examinării recursului intimatul referință nu a depus.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Melnic Nicolai, nu se

încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Melnic Nicolai.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu

Mariana Pitic

Dumitru Mardari